RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 70.104/3
van 27 september 2021

over

een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap ‘zur Abänderung verschiedener dienst- und besoldungsrechtlicher Bestimmungen betreffend das Personal des Ministeriums und bestimmter Einrichtungen öffentlichen Interesses der Deutschsprachigen Gemeinschaft’

‡LW-AIKVNEDBH-HABAEVT‡

Op 26 augustus 2021 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister-President, Minister van Lokale Besturen en Financiën van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Duitstalige Regering ‘zur Abänderung verschiedener dienst- und besoldungsrechtlicher Bestimmungen betreffend das Personal des Ministeriums und bestimmter Einrichtungen öffentlichen Interesses der Deutschsprachigen Gemeinschaft’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 21 september 2021. De kamer was samengesteld uit Wilfried VAN VAERENBERGH, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Astrid TRUYENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Jonas RIEMSLAGH, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 27 september 2021.

*

‡LW-AIKVNEDBH-HABAEVT‡

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Zoals uit het opschrift ervan blijkt, strekt het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap (hierna: de regering) tot wijziging van diverse besluiten van die regering die de rechtspositie regelen van ambtenaren en contractuele personeelsleden van het ministerie van de Duitstalige Gemeenschap, van organismen van openbaar nut van de Duitstalige Gemeenschap en van het Belgisch Radio- en Televisiecentrum van de Duitstalige Gemeenschap (hierna: BRF).

Het te nemen besluit treedt in werking op 1 oktober 2021, met uitzondering van een aantal bepalingen ervan die uitwerking hebben met ingang van 1 maart 2020 of 1 januari 2021 (artikel 40 van het ontwerp).

RECHTSGROND

3.1. Het ontwerp vindt, onder voorbehoud van hetgeen hierna wordt opgemerkt, rechtsgrond in artikel 54, eerste lid, van de wet van 31 december 1983 ‘tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap’, in samenhang gelezen met artikel 87, §§ 1 en 3, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ en, voor de bepalingen die het statuut van de personeelsleden van instellingen van openbaar nut en van het BRF regelen, in artikel 102, § 1, eerste lid, van het decreet van de Duitstalige Gemeenschap van 25 mei 2009 ‘über die Haushaltordnung der Deutschprachigen Gemeinschaft’.

3.2.1. In het ontworpen artikel 12.1 van het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 23 mei 2019 ‘zur Organisation des belgischen Rundfunk- und Fernsehzentrums der Deutschsprachigen Gemeinschaft und zur Regelung der Anwerbung, der Laufbahn und der Besoldung der Beamten’ (artikel 26 van het ontwerp) worden aan de directeur en de directieraad van het BRF een aantal bevoegdheden verleend. Zo wordt bepaald dat de directeur het voorstel van het departementshoofd betreffende de aangevraagde celstructuur, het voorgestelde celhoofd en de aan dat celhoofd toe te wijzen medewerkers voorlegt aan de directieraad en dat de directieraad het voorstel betreffende de aangevraagde celstructuur en het voorgestelde celhoofd voorlegt aan de raad van bestuur (tweede lid). Voorts wordt bepaald dat de directeur beslist welke personeelsleden aan het celhoofd worden toegewezen (derde lid) en dat de raad van bestuur, op voordracht van de directieraad, de aanwijzing van een celhoofd voortijdig kan beëindigen (vierde lid).

3.2.2. In advies 65.702/3 van 3 mei 2019 heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, over een gelijkaardige bevoegdheidstoewijzing evenwel het volgende opgemerkt:

‡LW-AIKVNEDBH-HABAEVT‡

> "Het is echter niet duidelijk op welke decretale grond door de Regering bevoegdheden kunnen worden toegekend aan de directieraad (artikel 11, eerste lid, en artikel 11.2, derde lid, van het ontworpen besluit) en aan de directeur (artikel 11.2, tweede lid, van het ontworpen besluit).
>
> Bij het decreet van 27 juni 1986 zijn een aantal bevoegdheden van de directieraad en de directeur bepaald (zie bijvoorbeeld de artikelen 19 en 31 van het decreet), en krachtens artikel 15 ervan kan de raad van beheer bepaalde van zijn bevoegdheden overdragen, onder meer aan de directieraad en de directeur. Van een bevoegdheidstoewijzing aan de Regering om ter zake bepalingen aan te nemen, is echter geen sprake.
>
> Tenzij er een andere rechtsgrond voor kan worden aangewezen, zullen die bepalingen derhalve uit het ontworpen besluit weggelaten moeten worden."[1]

Ondervraagd of gelet hierop voor de voormelde bepalingen in artikel 26 van het ontwerp een andere rechtsgrond kon worden aangewezen, antwoordde de gemachtigde:

> "Rechtsgrundlage ist der Artikel 102 §1 Absatz 1 des Dekrets vom 25. Mai 2009 über die Haushaltsordnung der Deutschsprachigen Gemeinschaft, der wie folgt lautet: '§1 - Die Regierung legt das Dienstrecht der Bediensteten und den Stellenplan der Einrichtungen öffentlichen Interesses fest.' (…)"

Uit het aangehaalde advies 65.702/3 van 3 mei 2019 blijkt evenwel dat artikel 102, § 1, eerste lid, van het decreet van de Duitstalige Gemeenschap van 25 mei 2009 geen rechtsgrond kan bieden voor de voormelde bevoegdheidstoewijzingen aan de directeur en de directieraad van het BRF. Die bevoegdheidstoewijzingen kunnen immers bezwaarlijk worden beschouwd als het bepalen van "het statuut van de personeelsleden en de personeelsformatie van de instellingen van openbaar nut".

Bijgevolg kan de Raad van State ten aanzien van artikel 26 van het ontwerp enkel herhalen wat hij reeds in advies 65.702/3 heeft opgemerkt: tenzij er voor de in die bepaling bevatte bevoegdheidstoewijzingen aan de directeur en de directieraad van het BRF een deugdelijke rechtsgrond kan worden aangewezen, moeten ze uit het ontwerp worden weggelaten.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 2

4. Naar luid van het ontworpen 11.3, tweede lid, van het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 27 december 1996 'zur Organisation des Ministeriums der Deutschsprachigen Gemeinschaft und zur Regelung der Anwerbung, der Laufbahn und der Besoldung der Beamten' legt de directieraad van het ministerie van de Duitstalige Gemeenschap het voorstel betreffende de aangevraagde celstructuur en het voorgestelde celhoofd voor aan de regering. Er wordt voorts bepaald dat de regering beslist "over de structuur van de cel".

[1] Adv. 65.702/3 van 3 mei 2019 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 23 mei 2019 'zur Organisation des Belgischen Rundfunk- und Fernsehzentrums der Deutschsprachigen Gemeinschaft und zur Regelung der Anwerbung, der Laufbahn und der Besoldung der Beamten', opmerking 4.3.

‡LW-AIKVNEDBH-HABAEVT‡

Het lijkt evenwel ook de bedoeling te zijn dat de regering het celhoofd in kwestie aanwijst. Die bevoegdheid komt alvast niet aan het departementshoofd toe, die enkel beslist welke medewerkers aan een celhoofd worden toegewezen (ontworpen artikel 11.3, derde lid, van het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 27 december 1996). Bovendien blijkt uit het ontworpen artikel 11.3, vierde lid, van hetzelfde besluit dat de bevoegdheid om de aanwijzing van een celhoofd op grond van ernstige tekortkomingen voortijdig te beëindigen aan de regering toekomt.

Het verdient dan ook aanbeveling duidelijkheidshalve in het ontworpen artikel 11.3, tweede lid, te schrijven dat de regering beslist over de celstructuur *en het celhoofd aanwijst*.

Hetzelfde geldt voor het ontworpen artikel 12.1, tweede lid, van het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 23 mei 2019 (artikel 26 van het voorontwerp).

Artikel 11

5. Uit het ontworpen artikel 133, derde lid, van het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 27 december 1996 vloeit voort dat de duur van het adoptie- of pleegzorgverlof waarin die bepaling voorziet, oploopt van 8 weken (vanaf 1 januari 2021) tot 11 weken (vanaf 1 januari 2027).

De gemachtigde bevestigde dat voor het bepalen van de duurtijd van het verlof de aanvangsdatum bepalend is:

> "Der Urlaub beginnt am Tag des Einzugs des minderjährigen Kindes in den Haushalt des Beamten bzw. bei einer internationalen ggf. Sobald die Entscheidung der zentralen Behörde der Gemeinschaft für Adoption vorliegt.
>
> Dieser Tag ist der Stichtag, der auch die Länger des Urlaubs definiert."

Het lijkt aangewezen dit uitdrukkelijk in het ontworpen artikel 133 te bepalen.

Hetzelfde geldt voor het ontworpen artikel 146, derde lid, van het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 23 mei 2019 (artikel 35 van het ontwerp).

Artikel 13

6. Naar luid van het ontworpen artikel 225.2 van het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 27 december 1996 blijven "medewerkers die op de dag vóór *de inwerkingtreding van het besluit* de in artikel 87.4, eerste lid, vermelde toelage ontvangen" en die zijn aangewezen als lid van de directieraad, departementshoofd of hoofd van een dienst met afzonderlijk beheer "vanaf de inwerkingtreding van het besluit" de in artikel 87.4, eerste lid, vermelde toelage ontvangen indien ze worden aangewezen als celhoofd.

Volgens de gemachtigde wordt met "de inwerkingtreding van het besluit" de inwerkingtreding van het te nemen besluit bedoeld. Aangezien het ontworpen artikel 225.2 deel zal uitmaken van het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van

‡LW-AIKVNEDBH-HABAEVT‡

27 december 1996, dat reeds in werking is getreden, moet die formulering worden aangepast. Bijgevolg schrijve men “medewerkers die op de dag voor de datum van inwerkingtreding van het besluit van de Duitstalige Gemeenschap van … ‘zur Abänderung verschiedener dienst- und besoldungsrechtlicher Bestimmungen betreffend das Personal des Ministeriums und bestimmter Einrichtungen öffentlichen Interesses der Deutschsprachigen Gemeinschaft’ de in artikel 87.4, eerste lid, vermelde toelage ontvangen”.

Hetzelfde geldt voor artikel 14 en 37 van het ontwerp.

Artikel 22

7.1. Uit artikel 2, § 1, eerste lid, van het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 17 juli 2003 ‘zur Bestimmung der Rechtsposition des unter Arbeitsvertrag eingestellten Personals des Ministeriums der Deutschsprachigen Gemeinschaft und bestimmter Einrichtungen öffentlichen Interesses’ vloeit voort dat vóór de indienstneming van contractuele personeelsleden bij het ministerie van de Duitstalige Gemeenschap of bij een van de in artikel 1, eerste lid, 2° tot 4°, van hetzelfde besluit vermelde organismen van openbaar nut, een openbare oproep tot kandidaten moet worden bekendgemaakt.

Artikel 22 van het ontwerp strekt ertoe te bepalen dat een dergelijke oproep tot kandidaten niet noodzakelijk is “bij indienstnemingen voor ten hoogste drie maanden die wegens dringende noodzakelijkheid of met toepassing van artikel 4 geschieden” (ontworpen artikel 2, § 1, tweede lid, 2°) en “bij een nieuwe indienstneming van een personeelslid van wie de arbeidsovereenkomst van bepaalde duur afloopt, op voorwaarde dat de nieuwe indienstneming zonder onderbreking geschiedt en een openbare oproep tot de gegadigden werd gedaan voor de voorafgaande indienstneming van bepaalde duur” (ontworpen artikel 2, § 1, tweede lid, 3°).

7.2. In advies 34.137/3 van 26 november 2002 heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, omtrent een dergelijke uitzondering op het beginsel van de openbare oproep tot kandidaten het volgende opgemerkt:

> “Luidens paragraaf 1, eerste lid, van dit artikel wordt, vóór de indienstneming bij arbeidsovereenkomst, een openbare oproep tot de kandidaten bekendgemaakt. Het tweede lid van paragraaf 1 bepaalt evenwel dat, in afwijking van het eerste lid, een oproep tot de kandidaten niet noodzakelijk is, enerzijds, bij indienstneming voor een tewerkstelling die overeenstemt met minder dan een derde van een voltijdse betrekking, en anderzijds, bij indienstneming voor ten hoogste drie maanden met het oog op de vervanging van een afwezig personeelslid of om te voorzien in uitzonderlijke en tijdelijke personeelsbehoeften.
>
> Het voorschrift van het eerste lid is een toepassing van het in artikel 10 van de Grondwet neergeschreven gelijkheidsbeginsel, dat vereist dat eenieder een gelijke toegang tot het openbaar ambt wordt gewaarborgd, hetgeen het bestuur ertoe verplicht op een objectieve wijze de aanspraken te vergelijken van de verschillende kandidaten en bij indienstneming de voorrang te geven aan degene die vanuit het oogpunt van het algemeen belang de meest geschikte kandidaat is. De afwijking van dat voorschrift, waarin het tweede lid voorziet, kan slechts worden aangenomen indien daarvoor een rechtens aanvaardbare verantwoording kan worden gegeven, meer bepaald wat betreft het pertinent

‡LW-AIKVNEDBH-HABAEVT‡

karakter van het gehanteerde criterium van onderscheid en het evenredigheidsverband tussen het aangewende middel en het beoogde doel."[2]

Aan deze opmerking is herinnerd in advies 60.493/3 van 22 december 2016.[3]

7.3. Gevraagd naar de verantwoording van de in het ontworpen artikel 2, § 1, tweede lid, 2° en 3°, van het besluit van de Duitstalige Regering van 17 juli 2003 bedoelde afwijking van de openbare oproep tot kandidaatstelling, mede in het licht van het recht op gelijke toegang tot het openbaar ambt, verklaarde de gemachtigde:

"Die Ergänzung in Artikel 22, 3°, ist ein eindeutiges Bekenntnis zum Gleichheitsprinzip. Jede unbefristete Stelle soll öffentlich ausgeschrieben werden, um so jedem dem Zugang zu einer langfristigen Beschäftigung im öffentlichen Dienst zu ermöglichen.

Gerade in der Corona-Krise hat sich jedoch gezeigt, dass im Interesse der Gesellschaft ist, manchmal eine Stelle sehr schnell zu besetzen und daher keine Ausschreibung abgewartet werden kann. Beispielsweise Krankenpfleger, die PCR-Tests vor Ort (Schule, Altenheime) durchführen. Dies soll dann aber nur befristet möglich sein. Für die langfristige Besetzung dieser Stellen muss die Verwaltung dann ein vollständiges Auswahlverfahren mit öffentlicher Ausschreibung organisieren."

7.4. Er kan inderdaad worden aangenomen dat in sommige dringende gevallen de tijd niet voorhanden is voor een openbare oproep aan de kandidaten. In zoverre de betrekking in kwestie bovendien tijdelijk is, lijkt de uitzondering waarin het ontworpen artikel 2, § 1, tweede lid, 2°, van het besluit van 17 juli 2003 (artikel 22, 1°, van het voorontwerp) voorziet dan ook redelijk verantwoord.

7.5. Dat is echter minder voor de hand liggend voor het ontworpen artikel 2, § 1, tweede lid, 3°, van het besluit van de Regering van de Duitstalige Regering van 17 juli 2003 (artikel 22, 2°, van het ontwerp). Weliswaar is in dat geval die uitzondering enkel van toepassing wanneer "een openbare oproep tot de gegadigden werd gedaan voor de voorafgaande indienstneming van bepaalde duur", maar er wordt niet vereist dat de nieuwe indienstneming van het personeelslid van wie de arbeidsovereenkomst voor bepaalde duur afloopt, betrekking heeft op dezelfde of een vergelijkbare functie of dat het opnieuw gaat om een arbeidsovereenkomst van bepaalde duur. Indien het evenwel om een andere functie zou kunnen gaan, of om een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur,[4] zou in dat geval de afwezigheid van een openbare oproep tot kandidaten ertoe leiden dat personen die niet geïnteresseerd waren in de oorspronkelijk geadverteerde functie, maar wel in de nieuw te begeven functie, er niet in aanmerking voor komen, hetgeen op gespannen voet staat met de gelijke toegang tot het openbaar ambt.

---

[2] Adv.RvS 34.137/3 van 26 november 2002 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 17 juli 2003 'zur Bestimmung der Rechtsposition des unter Arbeitsvertrag eingestellten Personals des Ministeriums der Deutschsprachigen Gemeinschaft und bestimmter Einrichtungen öffentlichen Interesses'.

[3] Adv.RvS 60.493/3 van 22 december 2016 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 19 januari 2017 'zur Abänderung verschiedener dienst- und besoldungsrechtlicher Bestimmungen betreffend das Personal des Ministeriums und bestimmter paragemeinschaftlicher Einrichtungen der Deutschsprachigen Gemeinschaft', opmerking 6.

[4] Of een veel langere duur dan de duur van de betrekking waarvoor de openbare oproep tot kandidaten heeft plaats gevonden.

‡LW-AIKVNEDBH-HABAEVT‡

Om aanvaardbaar te zijn zou het toepassingsgebied van het ontworpen artikel 2, § 1, tweede lid, 3°, dan ook moeten worden beperkt tot het geval waarin de nieuwe indiensttreding dezelfde of een gelijkaardige functie betreft als die waarvoor een openbare oproep tot kandidaten werd gedaan en de duur van de nieuwe arbeidsovereenkomst niet merkelijk verschilt van de oorspronkelijke.

Hetzelfde geldt voor het ontworpen artikel 2, tweede lid, 3°, van het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 23 mei 2019 ‘zur Bestimmung der Rechtsposition des unter Arbeitsvertrag eingestellten Personals des Belgischen Rundfunk- und Fernsehzentrums der Deutschsprachigen Gemeinschaft’ (artikel 39 van het voorontwerp).

Artikel 40

8.1. Uit artikel 40 van het ontwerp vloeit voort dat aan diverse bepalingen van het te nemen besluit terugwerkende kracht wordt gegeven.

In dat verband moet worden opgemerkt dat het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten slechts toelaatbaar is ingeval voor de retroactiviteit een wettelijke grondslag bestaat, de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling waarbij, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel, voordelen worden toegekend of in zoverre de retroactiviteit noodzakelijk is voor de continuïteit of de goede werking van het bestuur en daardoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast.

Enkel indien de retroactiviteit van de ontworpen regeling in één van de opgesomde gevallen valt in te passen, kan deze worden gebillijkt.

8.2. Gevraagd naar een verantwoording van de terugwerkende kracht in het licht van het voorgaande verklaarde de gemachtigde:

> “Die Artikel 8, 9, 32 und 33 betreffen alle den Umgang mit Krankheit während einer Schwangerschaft. Sie treten am 1. März 2020 in Kraft, da auch die förderalen Bestimmungen zu diesem Zeitpunkt in Kraft getreten sind.
>
> Artikel 7 Nummer 1, Artikel 31 treten am 1. Januar 2021 in Kraft, damit die statutarisch beschäftigten Mitarbeiter die gleichen Rechte wie die vertraglichen Mitarbeietr haben. Für diese trat die Anpassung des Vaterschaftsurlaubs bereits am 1. Januar 2021 in Kraft.
>
> Artikel 15, 38 treten ebenfalls am 1. Januar 2021 in Kraft: Die Anpassung der Gehaltstabellen den Stufe IV wurde in einem Sektorenabkommen festgehalten. Arbeitgeber und Arbeitnehmervertretungen einigten sich damals auf eine Anpassung zum 1. Januar 2021. Die Corona-Pandemie nahm die Dienste der verwaltung so in Anspruch, dass erst jetzt ein Textentwurf vorliegt. Der Arbeitgeber möchte die Vereinbarungen des Sekorenabkommens allerdings wie vereinbart umsetzen.
>
> Bei den Artikeln 12 und 36 handelt es sich um ein Versehen, wir werden sie aus dem Absatz streichen, so dass sie folglich am 1. Oktober 2021 in Kraft treten.”

8.3. De artikelen 8 en 32 van het ontwerp strekken er evenwel toe in de besluiten van de Regering van de Duitstalige Regering van 27 december 1996 en van 23 mei 2019 de

‡LW-AIKVNEDBH-HABAEVT‡

mogelijkheid op te heffen om de periode van arbeidsonderbreking van negen weken na de bevalling met een bijkomende week te verlengen indien het personeelslid arbeidsongeschikt is geweest tijdens de zes weken vóór de werkelijke bevallingsdatum of de acht weken in het geval van de geboorte van een meerling.

In zoverre de gemachtigde de terugwerkende kracht die aan deze bepalingen wordt gegeven lijkt te verantwoorden door te verwijzen naar de federale regelgeving dienaangaande, kan erop worden gewezen dat de Raad van State in het verleden omtrent een gelijkaardige regeling het volgende heeft opgemerkt:

> "6.3. De artikelen 6 en 9 van het ontwerp leiden ertoe dat niet langer wordt voorzien in een bijkomende week moederschapsrust gedurende dewelke een ambtenaar bezoldigd wordt of een contractueel personeelslid een aanvulling op zijn uitkering ontvangt wanneer de moederschapsrust wordt verlengd met een week ten gevolge van zes of acht weken ononderbroken arbeidsongeschiktheid voor de werkelijke bevallingsdatum.
>
> Die regeling wordt verantwoord door het gegeven dat ten gevolge van de wet van 12 juni 2020, met ingang van 1 maart 2020,[5] de dagen van arbeidsongeschiktheid gedurende de zes of acht weken voor de werkelijke bevallingsdatum niet langer worden aangerekend op de voorbevallingsrust, en het derhalve niet langer nodig is in een verlenging van de nabevallingsrust te voorzien ingeval van arbeidsongeschiktheid voor de bevallingsdatum.
>
> Naar luid van artikel X 13 van het VPS wordt de moederschapsrust toegekend krachtens de arbeidswet van 16 maart 1971. In beginsel hebben de personeelsleden waarop het VPS van toepassing is, met ingang van 1 maart 2020 dan ook kunnen genieten van de voormelde regeling in de wet van 12 juni 2020, die mede strekt tot wijziging van de arbeidswet van 16 maart 1971, en van een op grond van die wet genomen koninklijk besluit. In die mate, en onder het voorbehoud dat die regeling ook effectief is toegepast op alle personeelsleden met ingang van 1 maart 2020, kan de terugwerkende kracht worden aanvaard."[6]

Eenzelfde voorbehoud geldt voor de terugwerkende kracht die aan de artikelen 8 en 32 van het ontwerp wordt verleend.[7]

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Astrid TRUYENS Wilfried VAN VAERENBERGH

[5] *Voetnoot 6 van het aangehaalde advies*: Zie artikel 8, eerste lid, van de wet van 12 juni 2020.

[6] Adv.RvS 68.158/3 van 4 november 2020 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2020 'tot wijziging van het Vlaams personeelsstatuut van 13 januari 2006, wat betreft de opname van een aantal agentschapsspecifieke bepalingen ingevolge de opheffing van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd Vlaams Agentschap voor Ondernemersvorming - SYNTRA Vlaanderen en andere bepalingen', opmerking 6.3.

[7] Uit artikel 122 van het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 27 december 1996 en artikel 133 van het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 23 mei 2019 blijkt alvast dat voor de regeling van het moederschapsverlof wordt verwezen naar artikel 39 van de Arbeidswet van 16 maart 1971.

‡LW-AIKVNEDBH-HABAEVT‡